

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΤΥΧΗ ΕΝΟΣ ΑΓΓΛΟΥ ΚΟΥΡΣΑΡΟΥ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΙΝΤΤ

Η άφιξη του Κινττ στη Ν. Υόρκη. Στά σαλόνια των ευγενών. Η συγκίνηση των κυριών. Η όρμη και πάμπλευτη Σάρα Κόξ. Ο γάμος της με τον Κινττ. Μία ζωή γαλήνης και ευτυχίας. Το άπροσδοκίτο. Προς καταδίωξη των πειρατών. Η άποτυχία. Η στάσις του πληρώματος. Ο Κινττ υπό δυσμενείας. Η δίκη του, κτλ.

Στις άρχές της Άνοιξης του 1691, ένα κομμάτι πορτοκαλί, στην πόρτα του οποίου ήταν χαραγμένο το όνομα «Άντζουά» άγροδοβόλησε ένα άπονημα στο λιμάνι της Νέας Υόρκης.

Ο πλοίαρχός του, ένας όμοιος άνδρας, με ήλιοζαμένο, αλλά πολύ συμπληρωτικό πρόσωπο, με επιβλητικό παράσημο, άποστοκρατικούς τρόπους και στολή κομψάου, μόλις απέβιβάσθη, έπηγε στο Λιμεναρχείο κ' έγραψε στο βιβλίο του τ' όνομά του: «Πλοίαρχος Ουίλλιαμ Κινττ, εύπατρίδης κορσάρος στην ύπαιθρο της Αιούθ Βρετανικής Μεγαλειότητος»!

Η ιδιότης του ως εύπατρίδου και άξιωματικού του βασιλέως της Άγγλιας, στο κράτος του οποίου άνηξε τότε η Νέα Υόρκη, συνέτειναν άπο την πρώτη στιγμή να γίνει δεκτός ο καπετάν Κινττ στους κύκλους της άνοσηρας κοινωνίας της Αμερικανικής πόλεως. Όπως ήταν έπιούμη δέ από την πρώτη στιγμή έγινε η γενική προσοχή. Ιδιαίτερος ή κυριεύ τον έτρωγαν με τ' άμνια!

Ο καπετάν Κινττ άρχισε άμέσως να φλερτάρει με τις όμορφότερες γυναίκες, ως όποιον την κορούτα του εσπλάθωσε όριστικά μιά άπό αυτές, ή όμοια Σάρα Κόξ.

Η Σάρα ήταν ή όμορφότερα και πλουσιότερα γυναίκα της Νέας Υόρκης. Ο πρώτος της άνδρας είχε πνιχτεί σε ναύαρχο και όλη ή κοσμοπολία για την έποχή εκείνη περιουσία του περιήλθε στη γυναίκα του, ή όποια παντρεύτηκε σε λίγο έναν έπισης πλούσιο έμπορο, όνόματι Όουτς. Μά κ' ή Όουτς απέθανε λίγους μήνες μετά τον γάμο του. Έτσι ή όμοια χηρα κληρονόμησε και τή δική του περιουσία κ' ενώ έπιφορονούσε όλους τους άνδρες που την έτρονύοιζαν για την πρoικία της, δέχτηκε ξαφνικά να παντρευτεί τον καπετάν Κινττ.

Ο γάμος τους έγινε με άπάνταστη μεγαλοπρέπεια κ' οι εύζυγοι έγκατεστάθησαν άμέσως σ' ένα πολυτελέστατο μεγαρο που είχαν χτίσει έπιτηδες στην Τ4ην λεωφόρο. Εκεί έζησαν τέσσερα χρόνια άπόλυτης γαλήνης και ειρηνικής, την όποια ήθελε να συμπληρώσει τέλος ή γέννησις ενός χωρισμένου κοριτσιού. Τά χημάτια τους άπεφεραν στο μεταξύ αυτό τεράστιο εισοδήματα και τά καράβια τους έπλεσαν σ' όλες τις θάλασσες. Έτσι οι δύο σύζυγοι συνεισφέροναν διαρκώς τεράστια πλούτη.

Μά ή εύτυχία αυτή των δύο συζύγων δεν κράτησε πολύ. Την έποχή αυτή, πολυάριθμοι Άγγλοι ληστοπειρατάι έλθαιόντο τον Ίνδιζο Ωκεανό και ή Μέγας Μογγόλος, ή αυτοκράτωρ των Ίνδιών, είχε στείλει επανειλημμένους διαμαρτυρίες στην Άγγλική Βουλή εναντίον του γιατί εξοφούσεσσαν και τά δικιά του καράβια. Η Άγγλική Κυβέρνησις που είχε άρχισει τότε ν' άποκτά άποικίες στην Άσία και δεν ήθελε να τά χαλάσει με τό Μεγάλο Μογγόλο, άποφάσισε να καταδιώξη τους πειρατάς. Για νά φέρη δέ γρηγόρα εις πέρας τό σκοπό της, άποφάσισε ν' αναθέσει την καταδίωξη των κορσάρων στον Κινττ. Ποιός άλλως ήταν από κατάλληλος από αυτόν άλλωστε;

Κατόπιν αυτού ή καπετάν Κινττ εκλήθη άμέσως στο Λονδίνο, όπου του έρότρειναν ν' αναλάβη την έξόντωσι των κορσάρων. Ο Κινττ όμως δεν θέλησε ν' άφήση την ήσυχία του, την γυναικούλα του και τό κοριτσάκι του. Μά ή βασιλεύς τον έπέισε πολύ και του ήλθεσε τέλος δι' άν άρνείται θα τον τιμωρούσε. Άναγκάσθηκε λοιπόν, θέλοντας και μη να ήποκύνη.

Έκτός της καταδίωξης των Άγγλων πειρατών, στον καπετάν Κινττ ανέθεσαν να συλλαμβάνη και όλα τά πλοία της Γαλλίας, με την όποιαν ή Άγγλία βουκόταν τότε σε πόλεμο. Θα έκρατούσε δέκα τους εκατό από τά λάφυρα των πλοίων αυτών, τά υπολόπιτα δέ θα τά έδινε στο Άγγλικό δημόσιο ταμείο.

Ο βασιλεύς έθεσε στον διάδοχό του Κινττ δσα χημάτια έχειρίζοντο για τον σκάνον άνθωνα που δ' αναλάμβανε, κ' ή πρώτη κορσάρος έξοπίσσε άμέσως μιά νγοναυπηγημένη γαλέρα, την όποια όνόμασε «Η Γαλέρα της Περσιτείας». Έστορατολόγησε έπίσης τους καλύτερους ναύτες που υπήρχαν να βρη στα Άγγλικά και στα Αμερικανικά λιμάνια κ' έξέκρινε έχοντας στην τσέπη του ένα διάταγμα

άπογεγραμμένο από τον ίδιο τον βασιλέα, του οποίου τον έξουσιοδοτούσε ανά συλλαμβάνη όλους τους πειρατάς, όποιασδήποτε έθνικότητας κ' άν ήσαν, να δημεύη τά πλοία τους, τά έμπορεύματα και τους θησαυρούς που είχαν μαζί τους και να τους παραδίη στις Άγγλικές άρχές για να διαζώνονται. Έτσι, έπειτα από μερικούς μήνες, ή καπετάν Κινττ έφθασε στον Ίνδιζο Ωκεανό ν' άρχιση την δράση του από την θάλασσα της Μαδαγασκάρης.

Αποτυχώς όμως γ' αυτόν, ή τρομερή του φήμη έγινε αιτία να άφμενιξη έπι μήνες άποκατα στις θάλασσες, χωρίς να συναντά ποτέμια πειρατάς, οι όποιοι είχαν γίνει άφαντοι μόλις έμαθαν τους άνέλους την έξόντωσή τους.

Μάταια έγύριζε ή Κινττ άδιάκοπα εδώ κ' εκεί. Δεν κατορθώνε να βρη κανένα πειρατικό πλοίο. Έντομεταξύ τά χημάτια που είχε πάρει μαζί του για τους μισθούς του πληρώματός του και για τά άλλα έξοδα της έκορτατείας, έτελειωσαν, οι δέ ναύτες που τον είχαν άπολοτήθει με την έλπίδα πλουτισμού λαζάρου, βλέποντας ότι δεν πραγματοποιούνται τά όνειρά του, άρχισαν να δείχνουν στασιαστικές τάσεις.

Τέλος μιά μέρα ή Κινττ είχε την τύχη να συναντήση ένα Γαλλικό πλοίο και να τό συλλάβη. Με τά χημάτια και με τά λάφυρα που βρήκε σ' αυτό, κατορθώνει να κατενάσχη κάποιους τους άνδρες του.

Έπειτα από μερικές έβδομάδες συνήτησαν ένα άλλο πλοίο, Γερμανικό αυτό, και οι άξιωματικοί του μαζί με τους ναύτες του που έζητησαν, οι δέ ναύτες που τον είχαν άπολοτήθει με την έλπίδα πλουτισμού λαζάρου, βλέποντας ότι δεν πραγματοποιούνται τά όνειρά του, άρχισαν να δείχνουν στασιαστικές τάσεις. Τότε τό πλήρωμα του Κινττ έστασίασε, συνέλαβε άδαιμόντως τό Γερμανικό σκάφος και τό έλαφυραγόνησε. Οι στασιασταί άγροδοβόλησαν κατόπιν στην Μαδαγασκάρη κ' έλιποτάκτησαν, παίρνοντας μαζί τους και όλα τά λάφυρα του Γερμανικού πλοίου, χημικά και άγροφα νομισματά, κοσμημικά, μεταξωτά, τίςητες, κλπ., κλπ. συνολικής αξίας μισού εκατομμυρίου δολλαριών!

Αποζαρωμένοι ή καπετάν Κινττ έσαναγώρισε στην Αμερική, από όπου έστειλε μιά άναφορά στον βασιλέα της Άγγλιας και του έξιστορούσε τά παθημάτια του. Του έδήλωσε δε συγγνώμης ότι ήταν πρόθυμος να καταβάλη από την δική του περιουσία τά έξοδα που είχε πάρει για την έκορτατεία.

Αλλά ή κοινή γνώμη, τόσο στην Άγγλία όσο και στην Αμερική, ήταν πλέον εναντίον του Κινττ. Έκωλοφορούσαν εις βάρος του ή χειρότερες φήμες. Έλεγαν ότι τά λάφυρα από τό Γερμανικό πλοίο τά είχε κούρηι ή ίδιος κάποιον στην Μαδαγασκάρη, για να τό ξεθάψει άργότερα, και ότι ήταν άθεος. Δηλούντο ακόμη ότι κάποτε που έπρόκειτο να θανατώση ένα κληρικό, έκείνος του έδειξε τό Ευαγγέλιο, για να τον έξευμενισή. Ο Κινττ όμως τό έπηρε και τό έποδοτάησε...

Έν τέλει τον συνέλαβαν και τον παρέπιμασαν σέ δίκη. Ο άτυχής Κινττ δεν μπόρεσε ν' άποδείξη την άδωσήτητά του. Μερικοί μάρτυρες που παρουσίασε και οι όποιοι ήξεραν την αλήθεια, έτυχε να είνε Άλλοι και τό δικαστήριο δεν θέλησε να λάβη υπ' όψιν του τις καταθέσεις των. Από τους άνδρες του πληρώματός του τρεις μόνον βρισκόντοσσαν τώρα μαζί του. Έχαρακτηρίσθησαν όμως κ' αυτοί ως συνένοχοί του και έφυλακίσθησαν.

Σ' όλο τό διάστημα που ήταν φυλακισμένοι στην Βοστώνη, προτού μεταφερθή στην Άγγλία για την δίκη, ή Κινττ δεν έκέρτεφρον ούτε μιά φορά να πάνε και να τον δοσνε ή γυναίκα του και ή κόρη του. Μόνον από μακριά, την ήμέρα που τον έπεβίδασαν στο πλοίο για την Άγγλία, τον είδαν και τον άποχωρέθησαν.

Τό δικαστήριο έπάρησε άμειλικτο. Ο καπετάν Κινττ, ή γενναίότερος και τιμιότερος κορσάρος της Άγγλιας και της Αμερικής, καταδικάσθη εις θάνατον και στις 23 Μαΐου του 1701, κορμίστηκε, μαζί με τρεις από τους πρώην άξιωματικούς του.

Ο Καπετάν Κινττ την στιγμή που ποδοπατεί το Ευαγγέλιο! (Παλαιά γραφούρα)

